

[Hanne Reintoff.]

sig gøre at høre de direkte eksempler fra det praktiske liv og så som lovgiver have respekt for, at de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger blev ført ud i livet.

Arbejderbeskyttelse er jo et typisk lovsørgsmål. Det er ikke problemer, der kan sjakres med eller forhandles om på nogen måde, men et område, hvor loven klart og utvetydigt må garantere den størst mulige sikkerhed overhovedet. Vi ved alle, det kan være fristende for arbejdsgiverne at sætte sig ud over sikkerhedsbestemmelserne af hensyn til forhøjet produktion og indtjening, og vi ved, at det kan være fristende for en arbejder, der behøver alt, hvad han kan tjene, i visse øjeblikke at glemme de fornødne sikkerhedsregler. Netop derfor er det vigtigt, at bestemmelserne er klare og omfattende, at der føres tilstrækkeligt tilsyn, og at ansvarsplaceringen er ganske tydelig.

Vi har foreslået, at det efter fastsættelse af arbejdsministeren påhviler arbejdsgiveren at hensætte et beløb, der skal anvendes til sikkerheds- og velfærdsforanstaltninger inden for en virksomhed. Hertil argumenteres ganske rigtig, at lovens krav må opfyldes fra første færd, men så påstår man fra ministeriets side, at mit ændringsforslag skulle kunne give anledning til den opfattelse, at der først skulle finde en eller anden form for fondsdannelse sted. Det er en frit opdigtet undskyldning for at skåne arbejdsgiverne for den økonomiske ydelse, der er en nødvendighed. Det eneste, der kan siges med hensyn til opsamling i en pulje, er, at det i nogle former for virksomheder — og det ved arbejdsministeren også godt — er lettere at påbyde den enkelte arbejdsgiver at stille summen til rådighed for den pågældende virksomhed, mens det f. eks. inden for byggebranchen nok er mere praktisk at samle beløbene fra de forskellige firmaer i et fælles beløb. Vi har foreslået en fast procentsats af tilbudssummen. Ville man være gået ind i dette alvorlige problem, havde også andre udveje kunne bringes i anvendelse, f. eks. et bestemt ørebeløb pr. arbejdstime, og med velvillighed fra regeringens side kunne man være kommet frem til en fornuftig løsning.

Lad mig også i den forbindelse sige, at man kunne have overvejet at lade forsik-

ringsselskaberne komme ind i billedet, fordi de jo i høj grad nyder godt af et faldende antal ulykker.

Hos de fagforeningsfolk, jeg har arbejdet sammen med, har der været en vis betænkelighed ved, at vi overhovedet mente at kunne overlade nogen kompetence til ministeren, at alt ikke var direkte fastsat i loven, fordi man mente, at ministeriet allerede nu ikke administrerede den gældende lov så godt, som det kunne. Desto mere beklageligt er det, at man nu stiller sig afvisende over for et fornuftigt samarbejde med disse folk ude fra det praktiske liv, der kommer og klart påviser, hvor loven ikke duer.

Vi har endvidere foreslået, at sikkerhedsgrupperne skal føre en protokol, og at udskrift af denne protokol skal sendes ikke alene til arbejdstilsynet, men også til vedkommende arbejders faglige organisation. Jeg ser meget nødig dette ændringsforslag afvist med forskellige forklaringer om, at ordningen vil give for meget arbejde og for megen administration. Det ses gang på gang på arbejdspladserne, at et givet løfte og et af arbejdstilsynet stillet krav om at rette en mangel ved sikkerheds- og velfærdsforanstaltningerne ikke overholdes af den pågældende arbejdsgiver. Det ses gang på gang, at når arbejdet må afbrydes på grund af manglende sikkerhedsforanstaltninger, giver det store vanskeligheder at få udbetalt det uforskyldte indtægtstab ved arbejdsstandsningen. Her er det altså umådelig vigtigt for hele den fagretlige procedure, at arbejderne faglige organisation er orienteret og kan komme ind i billedet straks.

Jeg vil meget appellere til, at man overvejer dette ændringsforslag grundigt, og jeg vil også stærkt appellere til socialdemokratiet, der dog i øvrigt står og forsvaret den fagretlige procedure, om at forstå nødvendigheden af denne ændring. Jeg ved efterhånden ikke, hvor lang tid hr. Erling Dinesen skal have til at tænke over tingene, men der er måske mulighed for, at dette kunne gennemtænkes nogenlunde hurtigt; denne gang har alle disse ændringsforslag været behandlet i udvalget, men også i dag hører vi, at der ikke har været tid nok til at tænke over dem.

Endelig kommer vi til de meget vigtige ændringsforslag om sikring for det første af,